

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 21 juni 2012 in zaak
nr. 12/18465 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 mei 2012 is de termijn van de op 2 december 2011 aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2012, verzonden op 22 juni 2012, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 juni 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

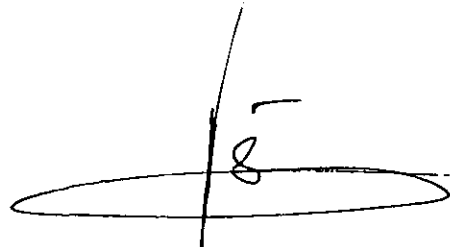
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2012

480-699.

Verzonden: 26 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12/18465

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht, beroep vrijheidsontnemende maatregel in de zaak tussen

V-nummer vreemdeling,
(gemachtigde: mr. drs. R.P. Dielbandhoesing),

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel; voorheen de minister voor Immigratie en Asiel, verweerder.

Procesverloop

De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Surinaamse nationaliteit te hebben.

Verweerder heeft bij besluit van 24 mei 2012 aan de vreemdeling medegedeeld dat hij, gelet op het bepaalde in artikel 15, vijfde en zesde lid, van de Richtlijn 2008/11/EG (Tri), aanleiding ziet om de termijn van de hem opgelegde maatregel van bewaring van 2 december 2011 met 12 maanden te verlengen, ingaande 31 mei 2012 (verder: verlengingsbesluit).

Op 7 juni 2012 heeft de vreemdeling een beroepsschrift ingediend tegen dit besluit.

Verweerder heeft de rechtbank en de gemachtigde van de vreemdeling schriftelijke inlichtingen verstrekt inzake zijn handelen strekkend tot uitzetting van de vreemdeling uit Nederland. De rechtbank heeft de gemachtigde bij faxbericht van 8 juni 2012 om een reactie gevraagd.

De gemachtigde heeft een reactie ingezonden en daarin verzocht om het beroep ter zitting te behandelen en de vreemdeling ter zitting te horen.

De rechtbank heeft in hetgeen door de gemachtigde is aangevoerd geen aanleiding gezien het beroep ter zitting te behandelen en heeft derhalve met toepassing van artikel 96, eerste lid, Vreemdelingenwet (Vw) 2000 bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft en het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1 Ingevolge artikel 15, vijfde en zesde lid, van de Richtlijn 2008/11/EG (Tri), geïmplementeerd in artikel 59, zesde lid, van de Vw 2000, kan de maximaal toegestane bewaringstermijn van zes maanden met ten hoogste 12 maanden worden verlengd indien de uitzetting, alle redelijke inspanningen ten spijt, wellicht meer tijd zal vergen, op grond dat

zaaknummer: AWB 12/18465

2

de vreemdeling niet meewerkt aan zijn uitzetting of de daartoe benodigde documentatie uit derde landen nog ontbreekt.

In artikel 94, vijfde lid, van de Vw 2000 is bepaald dat het eerste, derde en vierde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing is op een besluit tot verlenging van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59, zesde lid, van de Vw 2000.

Bovenstaande wijzigingen in de Vw 2000 zijn bij Wet van 15 december 2011 ter implementatie van de Tri tot stand gekomen en per 31 december 2011 in werking getreden.

2 Ter beoordeling staat thans of het verlengingsbesluit rechtmatig is.

2.1 De rechtbank stelt voorop dat over de rechtmatigheid van de maatregel van bewaring als zodanig reeds is beslist bij uitspraak van deze rechtbank van 27 december 2011. Voorts heeft deze rechtbank laatstelijk bij uitspraak van 4 juni 2012 geoordeeld dat het voortduren van de bewaring rechtmatig was.

2.2 Verweerder heeft de beslissing tot voortzetting van de bewaring doen steunen op de omstandigheid dat tot op heden geen geldig document voor grensoverschrijding van de diplomatieke vertegenwoordiging is verkregen en dat de vreemdeling onvoldoende informatie heeft verstrekt en geen bescheiden heeft overgelegd ter bespoediging van het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit door de diplomatieke vertegenwoordiging. De vraag welk gewicht moet worden toegekend aan de omstandigheden die door verweerder, gelet op het bepaalde in artikel 59, zesde lid, van de Vw 2000 ter onderbouwing van de verlenging zijn aangevoerd wordt hierna door de rechtbank behandeld.

2.3 Blijkens de voortgangsrapportage frustreert de vreemdeling het onderzoek door geen enkel document ter onderbouwing van zijn gestelde identiteit en nationaliteit te overleggen. Dat de vreemdeling aanvraagformulieren ter verkrijging van een laissez-passer heeft ingevuld, is onvoldoende om van medewerking van de vreemdeling te spreken. De vreemdeling is op 15 februari 2012 in persoon gepresenteerd bij de autoriteiten van Suriname. De aanvraag voor een noodpaspoort is in onderzoek genomen. Er wordt maandelijks gerappelleerd. Vooralsnog is er geen reden om aan te nemen dat er geen noodpaspoort wordt afgegeven. Naar het oordeel van de rechtbank wordt hiermee voldaan aan de in artikel 59, zesde lid, van de Vw 2000 genoemde vereisten, op basis waarvan verweerder heeft kunnen besluiten de bewaringstermijn met maximaal 12 maanden te verlengen.

3 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen grond voor het toekennen van schadevergoeding.

4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

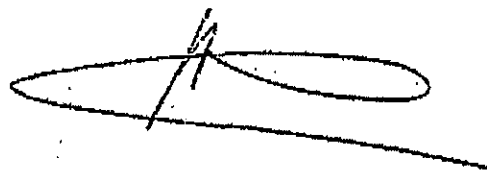
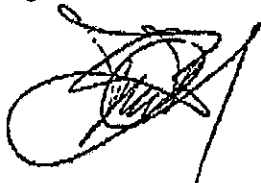
De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

zaaknummer: AWB 12/18465

3

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J.C. Dijkstra, rechter, in aanwezigheid van
drs. F.J.M. van den Berg, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op
21 juni 2012.

Afschrift verzonden aan partijen op: 22 JUNI 2012

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open.
De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de
uitspraak door de griffier.

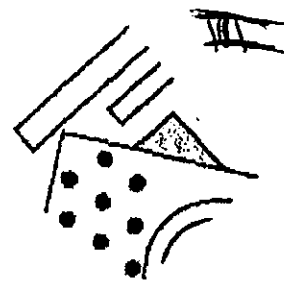
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten
en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger
beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie:
www.raadvanstate.nl)

Advocatenkantoor Laakkwartier
Mr. drs. R.P. Dielbandhoesing
Advocaat & Procureur

's-Gravenhage, d.d. 28-06-2012

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 JUN 2012	
ZAAKNR.	201206385
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	PAR:

Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE
T. 070 426 44 26 / F. 070 365 13 80

Per fax (11 pag.) en per post

Betreft : hoger beroepschrift
appellant: , geboren op , van Surinaamse
nationaliteit, V-nummer: 0808.25.1640; sedert vrijdag 02 december
2011 in vreemdelingenbewaring ; v.a. 06 dec. 2011 gedetineerd te Zaandam;
Detentieboot, Rijnshoutweg 14 - 16 1505 HL ZAANDAM

Hoogedelachtbaar College,

Namens bovenvermelde vreemdeling die domicilie kiest te mijnen kantore en mij
bepaaldelijk gemachtigd of gevolmachtigd heeft dit beroepschrift in te dienen bericht
ik u als volgt.

Caria komt hierbij op tegen de bijgevoegde uitspraak van de rechtbank onder AWB
12/ 18465 d.d. 21 juni 2012 (verzonden op 22 juni 2012), waarbij zijn beroep
ongegrond werd verklaard.

Caria overlegt hierbij zijn beroepschrift van 07 juni 2012 , dat als herhaald en
ingelast wordt beschouwd.

Vaststaat dat verweerder op 24 mei 2012 een besluit tot verlenging van de
bewaringstermijn heeft uitgereikt aan . De beschikking heeft betrekking op de
verlenging van de bewaringsmaatregel ingevolge artikel 59 Vreemdelingenwet (Vw)
waarbij de bewaring met ten hoogste 12 maanden is verlengd, ingaande
31 mei 2012.

De eerste grief betreft het feit dat het beroepschrift tegen het terugkeerbesluit nog
steeds loopt bij de rechtbank 's-Gravenhage, zpl. 's-Hertogenbosch , onder kenmerk
AWB 12/ 12137 BEPTDN V35.

Indien de rechtbank nog geen uitspraak heeft gedaan over de rechtmatigheid van het
terugkeerbesluit, dan kan of mag de maatregel tot verlenging daarvan niet genomen
worden. Door zo te handelen als hier geeft de rechtbank blijk van een verkeerde
rechtsopvatting

De tweede grief heeft betrekking op het volgende.

Sedert 02 december 2011 zit de vreemdeling in bewaring . Vaststaat dat toen aangeven heeft dat hij hepatitis (C) heeft en daardoor detentie-ongeschikt is. Bij het 1e verzoek om opheffing van de bewaring schrijft verweerder op 22 december 2011 : " Voor zover eiser van mening is dat hij detentieongeschikt is, kan hij dit aangeven bij de medische dienst van het Detentiecentrum te Zaandam."

volgt dit advies op, komt echter van de regen in de drup, om pas bij de zitting van 17 maart 2012 te vernemen dat hij een verzoek bij de directeur van de inrichting (het Detentiecentrum) moest indienen en dat vervolgens de Directie kan besluiten een onderzoek in te laten stellen door het Bureau Individuele Medische Advisering (BIMA) van de afdeling Gezondheidszorg van de Dienst Justitiële Inrichtingen.

Vaststaat dat verweerder verkeerde/ tegenstrijdige informatie heeft verstrekt, waardoor het verzoek van inzake zijn detentiegeschiktheid dan weer hier, dan weer daar is beland. De handelwijze van verweerder , die geacht wordt zijn eigen regels te kennen, is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens staat vast dat de lange duur van de beslissing of detentieongeschikt is , volgens constante jurisprudentie , reeds op zichzelf leidt tot opheffing van de bewaring, waarbij ik zekerheidshalve opmerk dat voor een onderzoek naar detentie-(on)geschiktheid veertien dagen staan of gebruikelijk zijn .

Op 23 maart 2012 heeft de raadsman aan de Directeur van het Detentiecentrum Zaandam verzocht een onderzoek te doen instellen naar de vraag of detentieongeschikt is, daarbij in aanmerking nemend dat vaststaat dat hij hepatitis C heeft. De Medisch Adviseur van Dienst Justitiële Inrichtingen, dhr. J. Mulwijk gaf in zijn schrijven van 10 april 2012 aan dat uit het microhis dossier is gebleken dat de heer bekend is met een aandoening die binnen detentie behandelbaar is binnen de kaders die hiervoor gelden. Alle benodigde zorg is tot nu toe te leveren vanuit detentie. Op basis van het microhis dossier acht hij niet detentieongeschikt. Verweerder heeft er (toen) maar liefst 18 dagen over gedaan om tot deze conclusie te geraken. Reeds hieruit blijkt dat de 14-dagen-termijn overschreden is, hetgeen automatisch leidt tot opheffing van de bewaring.

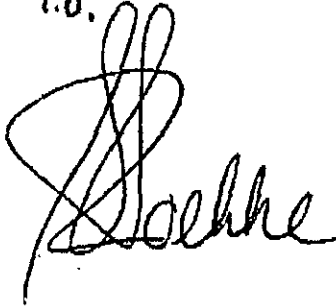
Uit LJN: BB6254, Rechtbank 's-Gravenhage , zittingsplaats Amsterdam , AWB 07/32976, waarin sprake was van een vierde beroep tegen de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel, volgt het volgende. De vreemdeling had, net als bij zijn aanhouding aangeven dat hij hepatitis had : "Aangezien verweerder heer en meester is over de detentie van eiser, brengt de zorgvuldigheid met zich dat in een situatie waarin er reden is een onderzoek naar de detentiegeschiktheid van een gedetineerde vreemdeling te gelasten, dit onderzoek onverwijld, doch in ieder geval binnen 14 dagen, te (laten) verrichten. De rechtbank acht het kwalijk dat het onderzoek naar de detentiegeschiktheid van eiser, zonder enige verklaring daarvoor, niet onverwijld is verricht. De conclusie is dan ook dat verweerder hiermee onvoldoende zorgvuldig jegens eiser heeft gehandeld." Het 4e beroep van de vreemdeling werd dan ook gegrond verklaard.

Vaststaat dat verweerder het onderzoek naar detentiegeschiktheid niet binnen 14 dagen gedaan heeft, hetgeen een reden is om de bewaring op te heffen. De rechtbank heeft dit niet onderkend, waardoor aan de thans bestreden beschikking een ernstig motiveringsgebrek kleeft.

vraagt hierbij het beroep alsnog gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in die kosten; dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bewaring (onmiddellijk) op te heffen, e.e.a. met verwijzing van verweerder in de proceskosten. Tevens verzoekt om toekenning van een schadevergoeding, ingaande 01 maart 2012, dan wel een andere rechtens relevante datum, waarbij van belang is dat geen criminele antecedenten heeft en niet ongewenst is verklaard.

Hoogachtend,

i.v.

Bijlage(n): 08 pag.

uitspraak rechtbank onder AWB 12/ 18465, d.d 21-06-2012, verz. 22-06-2012 ;
beroepschrift van Mr. drs. R.P. Diebandhoesing, d.d. 18-06-2012.